

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Alexandrem Kryslem ve věci

žalobkyně: ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o., sídlem Nová výstavba 218, Obrnice
proti
žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, sídlem Závodní 353/88,
Karlovy Vary

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2024, č.j. KK/3886/DS/23-4,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2024, č.j. KK/3886/DS/23-4, se **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **p o v i n e n** uhradit žalobkyni náklady řízení ve výši 15 342 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 8. 4. 2024 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2024, č.j. KK/3886/DS/23-4 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto žalobkynino odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy

(dále též jen „*prvoinstanční orgán*“), ze dne 13. 10. 2023, č.j. 39513/OD-P/23 (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

2. Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou z přestupků dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění platném do 31. 12. 2023, za což jí byla uložena pokuta ve výši 2 200 Kč; současně byla žalobkyni uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Uvedených přestupků se žalobkyně dopustila tím, že jako provozovatel vozidla zn. Nissan, registrační značky X. (dále jen „*vozidlo zn. Nissan*“) a vozidla zn. Ford, registrační značky X. (dále jen „*vozidlo zn. Ford*“), nezajistila, aby při užití těchto vozidel na pozemní komunikaci byla dodržována pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť:
 - dne 24. 3. 2023, v době nejméně od 11:50 do 12:00 hodin, v Karlových Varech, v ulici Svahová před domem č.p. 988/10, nezjištěný řidič stál s vozidlem zn. Nissan v úseku platnosti dopravní značky IZ 8a - zóna s dopravním omezením, kdy tímto omezením je dopravní značka IP 12 - vyhrazené parkoviště s doplňkovým textem „*parkování na povolení Magistrátu města Karlovy Vary*“, když takové povolení ve vozidle na viditelném místě umístěno nebylo,
 - dne 9. 7. 2023, v čase 12:05 hodin, mimo obec, v úseku Karlovy Vary - Olšová Vrata, na silnici I/6 (km 112,3 - 108,04), ve směru jízdy na Prahu, nezjištěný řidič vozidla zn. Ford jel průměrnou rychlostí 102 km/hod. (po odečtu možné odchylky měřicího zařízení ve výši 4 km/hod.) v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 90 km/hod., čímž v měřeném úseku překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 12 km/hod.

Shora uvedená jednání neznámých řidičů vykazují znaky přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu pro porušení povinností uvedených v § 4 písm. c), § 18 odst. 3 a § 27 odst. 1 písm. o) téhož zákona.

II.

Žaloba

4. Žalobkyně namítala neprokázání přestupku spočívajícího v nesprávném parkování. Uvedla, že je dán důvod pro zrušení rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s.ř.s.*“), neboť skutkový stav přestupku ze dne 24. 3. 2023, jenž spočívá ve stání v úseku platnosti dopravní značky IZ 8a (IP 12), nebyl dostatečně prokázán a zároveň nebyla přesvědčivě vyvrácena její odvolací námitka, že podklady obsažené ve spise neprokazují, že by vozidlo stálo v úseku platnosti tvrzené dopravní značky. Správní orgány vinily žalobkyni, že jí provozované vozidlo bylo zaparkováno v úseku zónové dopravní značky IP 12 (Vyhrazené parkoviště), leč toto nebylo vyhrazeno pro její vozidlo. Žalobkyně namítala, že podklady rozhodnutí neprokazují stání vozidla v úseku platnosti předmětné dopravní značky. Žalovaný ve svém rozhodnutí poukázal na fotografie a popsal, že na dvou fotografiích je zachyceno stojící vozidlo žalobkyně, na jedné fotografii je zachycena zónová dopravní značky IP 12 a na dvou fotografiích je zachycen detail čelního skla vozidla žalobkyně. Žalobkyně konstatuje, že skutkový stav nebyl prokázán. Jakkoli se ve spise nachází fotografie jejího vozidla a fotografie dopravní značky, není prokázán vzájemný vztah těchto fotografií, resp. těchto dvou míst, které fotografie zachycují. Fotografie prokazují, že vozidlo žalobkyně bylo

zaparkováno u domu č. p. 988/10, a dále prokazují, že na blíže neurčeném místě je vskutku umístěna zónová dopravní značka IP 12, avšak neprokazují, že by vozidlo provozované žalobkyní stálo v úseku její platnosti. Žalobkyně shledává jistou podobnost s věcí posuzovanou Krajským soudem v Plzni v rozsudku ze dne 19. 3. 2019, č.j. 30 A 119/2017-39: „*A ještě hůře, co do důkazní hodnoty, je na tom fotografie založená na čl. 4 správního spisu. Na nedatovaném snímku pořízeném rovněž neznámo kde, je zachyceno pouze dopravní značení IZ 8a, městská zástavba a horní polovina autobusu linky č. 2. Automobil reg. zn. X na záběru není. Za takového stavu nelze než konstatovat, že správní orgány skutečně neshromáždily dostatek relevantních podkladů, na jejichž základě by bylo možno bez dalšího uzavřít, že se žalobce dopustil protiprávního jednání, které je mu v prvoinstančním, resp. napadeném rozhodnutí vytýkáno.*“ Ani v nyní souzené věci není vůbec zřejmé, kde vznikla fotografie zachycující údajné porušení dopravní značky, resp. kde tato fotografie měla být pořízena. Stání vozidla v působnosti této dopravní značky by bylo prokázáno jedině za situace, kdy by

- 1) na jedné fotografii byla zachycena jak dopravní značka, tak vozidlo viditelně stojící za touto značkou, nebo
 - 2) byla pořízena série fotografií dokumentující, že vozidlo vskutku stojí v oblasti působnosti této značky (tzn. série fotografií zachycující průjezd od značky až k zaparkovanému vozidlu žalobkyně), nebo
 - 3) bylo doplněno dokazování např. o mapu vyznačující nejen místo, kde vozidlo stálo, ale zejména místo, kde se nachází údajně porušená dopravní značka, či o výsledch strážníka, který by obdobné okolnosti vyjasnil ve své svědecké výpovědi.
5. Ani o jednu z těchto situací se v posuzované věci nejednalo. Fotografie dopravní značky, která je zjevně umístěna jinde, než kde stálo vozidlo provozované žalobkyní, neprokazuje, že by její vozidlo stálo v její působnosti. Skutkový stav nebyl zjištěn bez důvodných pochybností. Zároveň nebyla přesvědčivě vypořádána žalobkynina odvolací námitka, ve které právě na nedostatečné zjištění skutkového stavu žalobkyně poukazovala.
 6. Žalobkyně dále uplatnila námitky ve vztahu ke zveřejnění informace o měření rychlosti. Uvedla, že v případě přestupku ze dne 9. 7. 2023 jí bylo kladeno za vinu, že řidič jí provozovaného vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v měřeném úseku, kde je rychlost měřena automatizovaně. Podmínkou automatizovaného měření rychlosti je však zveřejnění informace o tomto automatizovaném prostředku.
 7. Dle § 62 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o policii“) jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, policie informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejní.
 8. Žalobkyně v odvolání namítla, že prvoinstanční orgán splnění této podmínky neprokázal, ani nekonstatoval její splnění, přičemž dle žalobkyně tato podmínka splněna nebyla. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že tato informace je zveřejněna na oficiálním webu Magistrátu města Karlovy Vary (bez konkrétního odkazu), a dále poukázal na umístění dopravního značení IP 31 „Měření rychlosti“ v měřeném úseku (žalobkyně v žalobě a následně i v replice uvádí dopravní značku „IP 31“, správně jde však o dopravní značku „IP 31a“, pozn. soudu).
 9. Žalobkyně souhlasí s tím, že zveřejnění takové informace na webových stránkách, byť magistrátu, stejně tak jako informování prostřednictvím dopravní značky IP 31, by představovalo splnění podmínky dle § 62 odst. 2 zákona o policii. Žalobkyně však namítá,

že zveřejnění této informace na webové stránce magistrátu nebylo prokázáno a rovněž nebylo prokázáno, že by v měřeném úseku byla umístěna dopravní značka IP 31. Žalobkyně zveřejnění této informace na webové stránce karlovarského magistrátu popírá, rovněž popírá umístění dopravní značky IP 31 v místě měření. I kdyby bylo prokázáno, že ke dni rozhodnutí byla informace na webových stránkách zveřejněna, nemohla by být žalobkyně uznána vinnou, neboť by bylo zapotřebí prokázat, že informace byla zveřejněna dříve, než došlo ke změření jejího vozidla; v případě dopravní značky IP 31 by bylo nutné prokázat její umístění právě ke dni měření. Žalobkyně odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2023, č.j. 34 A 30/2022-26, který se zabýval velmi obdobnou situací: „Žalovaný tedy pochybil, pokud obsah webové stránky, včetně údaje o datu pořízení, nezachytil v obsahu spisové dokumentace. Ve vztahu k naplnění povinnosti podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii nemají závěry žalovaného oporu ve správním spisu a námitka žalobce je důvodná (obdobně viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 7. 2022, č. j. 41 A 29/2021-49). Odlišná by byla situace, za které by žalobce tuto námitku vznášel teprve ve správním žalobě. V takovém případě by se soud mohl touto dílčí skutkovou okolností zabývat, jak učinil např. v rozsudku ze dne 30. 9. 2022, č. j. 34 A 34/2020-77, či ze dne 10. 11. 2021, č. j. 32 A 52/2020-68. Tak tomu však v posuzované věci nebylo. Skutečnost, že veřejnost byla o umístění radaru informována, je v návaznosti na odvolací námitku účastníka řízení nutné prokázat. Pokud žalovaný neprováděl dokazování obsahem webových stránek a pouze odkázal na skutečnost, že informace byly řádně zveřejněny a jsou veřejně dostupné, námitku neprokázání naplnění povinnosti dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii žalobce vznesl důvodně.“ Obdobné závěry jsou pak obsaženy v rozsudku téhož soudu ze dne 21. 11. 2023, č.j. 33 A 8/2022-40: „Lze tedy uzavřít, že žalovaný pochybil, když obsah webových stránek, jimiž vyvracel odvolací námitku stran neprokázání podmínky dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, odpovídajícím způsobem nezachytil ve správním spisu. Tímto postupem žalovaný zatížil napadené rozhodnutí vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť skutkový stav, který vzal za základ napadeného rozhodnutí, nemá potřebou oporu ve správním spisu.“

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že žaloba obsahuje téměř shodné námitky, s nimiž se žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí řádně vypořádal. Přesto k nim uvádí následující.
11. Co se týká přestupku ze dne 24. 3. 2023 spočívajícím ve stání vozidla, je žalovaný toho názoru, že byl řádně zjištěn skutkový stav. Dokumenty Městské policie Karlovy Vary, tj. oznámení přestupku, fotodokumentace, kdy na jednotlivých fotografiích je zobrazen datum a čas, a mapa části města Karlovy Vary, na které je vyznačeno místo stání vozidla registrační značky X., v ulici Svahová, před domem 988/10, jsou dostatečným podkladem k prokázání stavu věci. K přestupku ze dne 9. 7. 2023 spočívajícím v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v měřeném úseku mimo obec žalovaný uvádí, skutkový stav byl řádně zjištěn a zdokumentován Policií ČR prostřednictvím řádně ověřeného automatizovaného technického prostředku bez obsluhy, kdy řidiči přijíždějící k měřenému úseku jsou dostatečně informováni dopravní značkou IP 31a „Měření rychlosti“ v úseku Karlovy Vary - Olšová Vrata, na silnici I/6. Součástí spisové dokumentace jsou fotografie měřeného vozidla se zřetelně čitelnou registrační značkou, jakož i kalibrační listy použitých měřidel.

12. Žalovaný dále odmítá námitku žalobkyně, že by na oficiálním webu Magistrátu města Karlovy Vary nebyl konkrétní odkaz na úsekové měření rychlost v úseku Karlovy Vary - Olšová Vrata; žalovaný tuto skutečnost podrobně popsal v napadeném rozhodnutí.
13. Obsahem žaloby je výhradně poukazování na pochybení obou správních orgánů, které akceptovaly jak městskou policií zdokumentovaný přestupek spočívající ve stání vozidla registrační značky X. dne 24. 3. 2023 v Karlových Varech, ve ulici Svahová, před domem 988/10, tak i Policií ČR zdokumentované měření rychlosti dne 9. 4. 2023 v úseku Karlovy Vary - Olšová Vrata, ve směru jízdy na Prahu. Žalovaný se s názorem žalobkyně předneseným v žalobě neztotožňuje a dovoluje si poukázat na to, že v průběhu řízení nedošlo ke krácení jejich práv a bylo vůči ní postupováno v souladu se zákonem. Žalobní námitky považuje žalovaný za neopodstatněné a nedůvodné. Oproti žalobkyni je žalovaný toho názoru, že řádně reagoval na všechny odvolací námitky. Žalovaný tudíž zcela odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dle názoru žalovaného nelze ze skutečností uváděných žalobkyní v žalobě prokázat či dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí či takové vady řízení, které by odůvodňovaly zrušení napadené rozhodnutí.

IV.

Replika žalobkyně

14. Žalobkyně podala k vyjádření žalovaného repliku. Uvedla, že žalovaný k přestupku spočívajícím v nesprávném parkování odkázal na své rozhodnutí a shrnul, že oznámení přestupku, fotodokumentace a mapa části obce je dostatečným důkazem o tom, že vozidlo stálo v úseku platnosti dopravní značky IZ 8a (IP 12).
15. Tato sada důkazních prostředků však není dle žalobkyně způsobilá prokázat, že vozidlo stálo v úseku určité dopravní značky. Z fotografie dopravní značky je zjistitelné, že kdesi je umístěna zónová dopravní značka vyhražující parkoviště. Z fotografie vozidla je zjistitelné nejvýše to, že vozidlo někde stálo. Z mapy, na které je vyznačena poloha tohoto vozidla, je zjistitelné místo, kde předmětné vozidlo stálo. K tomu, aby bylo možné učinit závěr o spáchání přestupku, by však bylo nutné prokázat, že vozidlo stálo na komunikaci, na které platila tvrzená dopravní značka. Žádný z důkazů navržených žalovaným však tuto skutečnost neprokazuje, když oznámení o přestupku nelze považovat za důkaz prokazující shora uvedené. Vedle toho není ani zřejmé, kde byla dopravní značka IZ 8a (IP 12) umístěna, v důsledku čehož nelze přezkoumávat, zda vozidlo vůbec stálo v úseku její platnosti. Žalovaný ani ve svém rozhodnutí průkazně netvrdí, z jakého konkrétního důkazu zjistil, že vozidlo stálo v úseku platnosti dopravní značky IP12. Žalovaný z fotografie vozidla a z mapy údajně zjistil, kde vozidlo stálo, přičemž více skutkových zjištění z této mapy neučinil (srov. hodnocení mapy žalovaným na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí). O tom, kde má být značka IZ 8a (IP 12) umístěna, se pak nezmiňuje žádný podklad rozhodnutí. Nebylo tedy prokázáno, že by vozidlo stálo na takovém místě, které je označeno značkou IZ 8a s vyobrazením IP 12. Vypořádání této námítky, kterou žalobkyně učinila již předmětem odvolání, nebylo ze strany žalovaného přesvědčivé. I ve svém vyjádření k žalobě žalovaný toliko odkazuje na důkazy, které prokazují, že vozidlo stálo u domu „899/10“, avšak neodkazuje na žádný důkaz, který by dokazoval, kde je umístěna dopravní značka IP12. Úsudek, že značka platila též v ulici Svahová, tedy nemá oporu v provedeném dokazování. Skutkové zjištění, kde byla předmětná značka umístěna, provedeno nebylo.

16. Projednávaná žaloba se tak dle žalobkyně svou podstatou neliší od věci, kterou zdejší soud rozhodl rozsudkem ze dne 19. 3. 2019, č.j. 30 A 119/2017-39, na který žalobkyně poukázala již v žalobě. Ani žalovaný netvrdí, že by se nyní projednávaná věc od věci posuzované v citovaném rozsudku něčím podstatným lišily. Vzhledem k tomu, že se jedná o analogické případy, není důvod k jejich odlišnému posouzení soudem. Žalobkyně tak v souladu s § 13 občanského zákoníku může důvodně očekávat, že její právní případ bude rozhodnut obdobně jako jiný právní případ, který již byl rozhodnut a který se s jejím právním případem shoduje v podstatných znacích.
17. Dále žalobkyně uvedla, že druhý žalobní bod spočíval v tom, že žalovaný nevypořádal přesvědčivě její odvolací námitku, dle které nebylo prokázáno naplnění podmínky měření dle § 62 odst. 2 zákona o policii. Žalobkyně v odvolání namítla, že prvoinstanční orgán splnění této podmínky neprokázal. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na webovou stránku a na dopravní značku IP 31. Takové „vypořádání“ odvolací námitky nepovažovala žalobkyně za dostatečné, protože obsah webové stránky nebyl prokázán (už vůbec ne ke dni spáchání přestupku či jakémukoli dni tomuto dni předcházejícímu) a umístění žádné značky IP 31 (ke dni spáchání přestupku) nebylo prokázáno. Nejen, že nebyla přesvědčivě vypořádána odvolací námitka, ale zároveň nebylo ani prokázáno splnění podmínky dle § 62 odst. 2 zákona o policii.
18. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný nejprve tvrdí, že skutkový stav byl dostatečně zjištěn a zdokumentován policií. To však nevypořádává námitku žalobkyně, dle které nebylo prokázáno, že by policie vůbec splnila podmínky k tomu, aby v místě mohla měřit.
19. V dalším žalovaný odkazuje na dopravní značku IP 31a, kterou jsou řidiči informováni o měření v daném místě. Žalobkyně konstatuje, že tvrzení o existenci dopravní značky IP 31a je ničím nepodloženým tvrzením žalovaného, které nemá ve spise oporu. Žalovaný přitom již v napadeném rozhodnutí tímto ničím nepodloženým tvrzením „vyvracel“ opačné (negativní) tvrzení žalobkyně.
20. Žalovaný dále odkazuje na spis, ve kterém se má nacházet fotografie měřeného vozidla s čitelnou dopravní značkou a „kalibrační listy použitých měřidel“. Žalobkyni není zřejmé, jak fotografie měřeného vozidla či „kalibrační listy měřidel“ souvisí se splněním podmínky měření dle § 62 odst. 2 zákona o policii, tj. informování o zřízení automatických technických systémů, které pořizují záznam.
21. Žalovaný dále „odmítá“ námitku žalobkyně, že na webové stránce města Karlovy Vary nebyl umístěn konkrétní odkaz na úsekové měření. Žalobkyně konstatuje, že obrana žalovaného je nepřiléhavá, neboť obsah webové stránky, nota bene v její časové verzi předcházející spáchání přestupku, není součástí spisu, a tedy nelze přezkoumávat ani ověřovat, zda na této webové stránce byl či nebyl umístěn odkaz na úsekové měření. Žalovanému nic nebránilo, aby v odvolacím řízení doplnil dokazování, potřeboval-li oporu pro své tvrzení. Tvrdil-li žalovaný určitou skutečnost (do té doby v řízení neprokázanou) za účelem vyvrácení odvolací námitky žalobkyně, pak k prokázání tohoto tvrzení měl označit a soudu předložit řádné důkazy, což však neučinil.

V.

Posouzení věci soudem

22. Vzhledem k tomu, že žalobkyně i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. o věci samé bez jednání.

23. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

24. Soud neshledal důvodnými námitky žalobkyně týkající se „*neprokázání přestupku spočívajícího v nesprávném parkování*“.
25. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že „*městská policie na místě, kde došlo k protiprávnímu jednání, pořídila dne 24. 3. 2023 fotodokumentaci, tedy celkem pět fotografií, a to v časech 11:51:54, 11:56:03, 11:56:30, 11:56:48, 11:57:03, kdy na jedné z nich je zachycena dopravní značka IZ 8a – zóna s dopravním omezením, kdy tímto omezením je dopravní značka IP 12 – vyhrazené parkoviště s doplňkovým textem „parkování na povolení Magistrátu města Karlovy Vary“; na dalších dvou fotografiích je zachyceno při pohledu zepředu i zezadu zaparkované vozidlo zn. Nissan se zřetelně čitelnou registrační značkou a na dalších dvou fotografiích je zřetelně vidět za stěračem čelního skla zasunutá výzva pro nepřítomného pachatele za přestupek spáchaného stáním motorového vozidla. Na všech zmíněných fotografiích se nalézá datum a čas jejich pořízení. Ve správním spisu (list 5) je založena část mapy města Karlovy Vary, konkrétně Svahová ulice, na které je zřetelně vyznačeno místo stání vozidla registrační značky X. Odvolací správní orgán odmítá odvolatelovu námitku, že správní orgán spáchání přestupku neprokázal. Odvolací správní orgán považuje vyhotovené fotografie, jakož i část mapy města Karlovy Vary jako dostatečný důkaz dokumentující neoprávněné stání. Namítání odvolatele je tudíž nedůvodné.*“
26. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
27. Správní orgány této své povinnosti zcela dostály. Soud má ve shodě se správními orgány za to, že podklady obsažené ve správním spise prokazují, že vozidlo stálo v úseku platnosti předmětné dopravní značky. Vyplývá tak z fotodokumentace a části mapy, ze kterých je zřejmé jaké vozidlo, kde a kdy stálo a v platnosti jaké dopravní značky.
28. Žalobkyni se dostalo jasné informace o tom, z jakého zjištěného skutkového stavu správní orgány vycházejí. Žalobkyni tudíž mu nic nebránilo, aby předestřením věrohodné skutkové verze reality, správnost zjištěného skutkového stavu věci vyvrátila. Tedy například tvrzením, kde jinde se v inkriminovaný čas předmětné vozidlo nacházelo, že stálo v platnosti a jaké jiné dopravní značky apod. K tomu pak mohla předložit nebo alespoň označit důkazy. Vzhledem k tomu, že tak žalobkyně neučinila, zvrátit správnost zjištěného skutkového stavu věci se jí nepodařilo.
29. Namítá-li žalobkyně, že „*není prokázán vzájemný vztah fotografií*“, není možné její námitku shledat důvodnou. Spojujícím pojítkem je totiž část mapy, ze které vyplývá umístění dopravní značky, průběh jednosměrné silnice i vyznačení pozice předmětného vozidla na ní.
30. K dalším námitkám žalobkyně je vhodné uvést, že na jedné fotografii nemohla být zachycena jak dopravní značka, tak vozidlo viditelné za značkou, neboť vozidlo bylo zaparkováno v pravo za rohem na pokračující jednosměrné komunikaci, když dopravní značka byla umístěna na jejím počátku. Série fotografií dokumentující, že předmětné vozidlo stojí v oblasti působnosti této značky, pořízena byla, neboť z fotografií lze seznat počátek jednosměrné komunikace s dopravní značkou, tak i pokračování této komunikace

v pravo za rohem včetně zaparkovaného předmětného vozidla. Na fotografii je zaznamenán pohled vzad za zaparkovaným předmětným vozidlem, kde jsou patrné dům, vozidla zaparkovaná i strom, které odpovídající pohledu na fotografii znázorňující počátek jednosměrné komunikace. Součástí správního spisu byla i již zmíněná mapa dokládající průběh komunikace.

B.

31. Soud shledal důvodnou námitku žalobkyně týkající se „zveřejnění informace o měření rychlosti“.
32. Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 27. 4. 2023, č.j. 5 As 263/2022-29, uvedl:
33. „Podle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obecní policii“), platí: „Jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 [tedy mj. právě pro měření rychlosti vozidel] zřízeny stále automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit.“
34. Nejvyšší správní soud konstatuje, že judikatura týkající se aplikace tohoto ustanovení a souvisejícího dokazování je ustálená, leč kazuistická. Jednoznačně z ní však vyplývá, že vhodným prostředkem k uveřejnění této informace jsou webové stránky obce, ve které má k měření docházet (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2019, č. j. 9 As 280/2019-41), byť je nutno jedním dechem dodat, že vzhledem k proměnlivosti webových stránek v čase je nutno jejich obsah relevantním způsobem zachytit k rozhodnému okamžiku (k tomu srov. rozsudky zdejšího soudu týkající se obecně dokazování obsahu webových stránek, tedy zejména ze dne 15. 4. 2009, č. j. 1 As 30/2009-70, ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011-58, ze dne 24. 8. 2016, č. j. 1 As 80/2016-30, ze dne 20. 3. 2019, č. j. 9 As 421/2018-30, či ze dne 11. 10. 2019, č. j. 2 As 80/2018-35). Rozhodný okamžik je přitom určen okamžikem spáchání přestupku, resp. správního deliktu.
35. Z citované judikatury lze dovodit především, že pokud městský soud dokazuje uveřejnění informace na webových stránkách, pak je relevantní, co na nich bylo uveřejněno ke dni spáchání přestupku (resp. správního deliktu), nikoliv ke dni jednání před soudem. Pravidelným nedostatkem webových stránek v tomto ohledu totiž bývá, že z nich lze seznat pouze aktuální stav, a nelze z nich zjistit, kdy byly které údaje zveřejněny (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2022, č. j. 1 As 127/2020-45, ze dne 3. 12. 2020, č. j. 7 As 177/2019-35, ze dne 24. 11. 2022, č. j. 1 As 296/2021-48, či ze dne 22. 2. 2022, č. j. 7 As 356/2019-41). V přezkumu ze strany Nejvyššího správního soudu však obstály např. důkazy internetovými články zachycenými ke dni jednání před soudem, které však uváděly datum svého zveřejnění před spácháním přestupku (srov. rozsudky NSS ze dne 2. 8. 2022, č. j. 10 As 331/2020-29, či ze dne 9. 11. 2022, č. j. 2 As 342/2021-46), či webovými stránkami zobrazenými v dřívější verzi pomocí archivu archive.org (viz rozsudek NSS ze dne 18. 5. 2022, č. j. 2 As 113/2021-41). Ve výše citovaném rozsudku č. j. 1 As 296/2021-48 připustil NSS, že údaj „zveřejněno: 3. 3. 2015 15:36“ na webové stránce může vypovídat o době, od které byla na webových stránkách zveřejněna místa k měření rychlosti strážníky městské policie, nicméně v daném případě byly na téže stránce další údaje, které pravdivost informace zpochybňovaly.”
36. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl: „K této námitce odvolací správní orgán uvádí, že na oficiálním webu Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, se v odkazu související informace – úsekové měření rychlosti – nalézá dokument nazvaný „Úsekové měření rychlosti na silnici I/6 v dopravně rizikovém úseku Karlovy Vary – Olšová Vrata, v úseku km 108,04 – 112,30 obousměrně“. Taktéž v obou směrech jsou před příjezdem k

měřenému úseku informační panely informující příjíždějící řidiče o jejich momentální rychlosti, přičemž tyto panely se umísťují téměř výhradně v místech, kde je to z hlediska bezpečnosti provozu naléhavé, kdy až za informačními panely začíná měřený úsek, který je vyznačen informativními značkami IP 31a – měření rychlosti a na konci měřeného úseku IP 31b – konec měření rychlosti. Každopádně nelze tedy pochybovat o tom, že by řidiči příjíždějící k měřenému úseku nebyli oprobíhající měření rychlosti. Navíc byla v daném...”

37. Ač žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí tvrdil, že „na oficiálním webu Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, se v odkazu související informace – úsekové měření rychlosti – nalézá dokument nazvaný „Úsekové měření rychlosti na silnici I/6 v dopravně rizikovém úseku Karlovy Vary – Olšová Vrata, v úseku km 108,04 – 112,30 obousměrně“, že „v obou směrech jsou před příjezdem k měřenému úseku informační panely informující příjíždějící řidiče o jejich momentální rychlosti“ a že „až za informačními panely začíná měřený úsek, který je vyznačen informativními značkami IP 31a – měření rychlosti a na konci měřeného úseku IP 31b – konec měření rychlosti“, neučinil součástí spisového materiálu žádný podklad, ze kterého by tyto skutečnosti vyplývaly. Dlužno doplnit, že v případě informace na webových stránkách města bylo třeba navíc prokázat, že k uveřejnění došlo před spácháním přestupku.
38. Je tedy nutné konstatovat, tímto postupem žalovaný zatížil napadené rozhodnutí vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť skutkový stav, který vzal za základ napadeného rozhodnutí, nemá potřebnou oporu ve správním spisu.
39. Dlužno doplnit, že podle § 36 odst. 3 věta prvního správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Ve vztahu uvedeným neobstaraným podkladům žalobkyni tato možnost dána nebyla.

VI.

Rozhodnutí soudu

40. Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí, soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

VII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

41. Soud neprovedl žádný z navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VIII.

Náklady řízení

42. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí soud v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a v odměně advokáta JUDr. Petra Doležala, sídlem Mazovská 476/2, Praha, jenž žalobkyni původně zastupoval, za tři úkony právní služby, a to za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm.

d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), když advokát převzal a připravil zastoupení žalobkyně a podal jejím jménem žalobu a repliku. Podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. advokátního tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního částku 3 100 Kč, tj. 9 300 Kč za tři úkony právní služby. Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku ve výši 300 Kč. Advokát ve věci učinil celkem tři úkony, a proto soud přiznal žalobkyni částku ve výši 900 Kč. Vzhledem k tomu, že bývalý zástupce žalobkyně je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající této dani. Částka daně z přidané hodnoty činí 2 142 Kč. Náklady řízení tedy včetně DPH činí částku ve výši 15 342 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) ve spojení s § 64 s.ř.s.

43. Soud nepřiznal žalobkyni jí požadovanou náhradu nákladů řízení za podání ze dne 9. 7. 2024, neboť předmětné podání se netýká věci samé [srov. § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], a nenáleží tak za něj náhrada nákladů. Žalobkyně tímto podáním „jen“ vyjádřila souhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání, sdělila, že nevznáší námitku podjatosti, a vyčíslila náklady řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 15. listopadu 2024

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
samosoudce